

Uchwała 03.03.2017
Uniwersytet Medyczny we Wrocławiu
WYDZIAŁ LEKARSKI
M. Podhorska-Okotów
Katedra Us. Nat. i Ginek.

prof. dr hab. Marzanna Podhorska-Okotów
Prof. dr hab. med. Grzegorz Jakiel

Kierownik I Kliniki Położnictwa i Ginekologii

Centrum Medycznego Kształcenia Podyplomowego

w Warszawie

Uniwersytet Medyczny we Wrocławiu DZIEKANAT WYDZIAŁU LEKARSKIEGO	
wpl. dnia	02-03-2017
L. dz. DL/	818/17
Znak sprawy DL	

Ocena pracy doktorskiej lek. Wojciecha Homola pt. „Analiza powikłań wczesnych i odległych oraz przebiegu i sposobu rozwiązania ciąży po zabiegu amniopunkcji diagnostycznej na podstawie badań wykonanych w II Katedrze i Klinice Ginekologii i Położnictwa w latach 2013-2015”

Diagnostyka prenatalna stanowi w obecnych czasach jeden z kluczowych elementów perinatologii, pozwala na wczesne wykrywanie wad i nieprawidłowości rozwojowych płodów oraz na podejmowanie odpowiednich decyzji terapeutycznych. Formą najbardziej dokładną diagnostyki jest ocena genetyczna dokonywana, w chwili obecnej, przy użyciu wielu metod, poczynając od dość tradycyjnych acz nadal najpopularniejszych metod cytogenetycznych a kończąc na NGS. Każda z tych technik ma inną dokładność i wartość predykcyjną w zakresie występowania różnych schorzeń o podłożu genetycznym. Cechą wspólną wszystkich technik genetycznych (poza oceną ffDNA gdzie materiałem badanym jest krew ciężarnej kobiety) jest konieczność pozyskania do badania materiału biologicznego płodu. Do tego celu służy diagnostyka inwazyjna. Od momentu jej wprowadzenia przedmiotem rozważań jest bezpieczeństwo prowadzonych procedur a często porównanie ryzyka ciężkich komplikacji procedury z prawdopodobieństwem wystąpienia aberracji genetycznych. Praca lekarza Wojciecha Homola wpisuje się w ten nurt badań,

analizując materiał kliniczny II Katedry i Kliniki Ginekologii i Położnictwa UM im Piastów Śląskich kierowanej przez Promotora pracy Pana Profesora Mariusza Zimmera.

Przedłożona do oceny praca posiada układ typowy dla dysertacji doktorskich. Została zawarta na 93 stronach maszynopisu, posiada wszystkie wymagane elementy strukturalne. Została napisana przejrzysto, dobrą polszczyzną, starannie pod względem edytorskim (wyjątkiem jest spis piśmiennictwa gdzie w otrzymanym do oceny egzemplarzu edytor tekstu wygenerował szereg błędów literowych).

Obszerny wstęp jest bardzo dobrze potoczysto napisany i stanowi kompendium wiedzy na temat metod i technik diagnostyki prenatalnej.

Cel pracy został określony jako analiza losów kobiet poddanych zabiegowi amniopunkcji genetycznej w ośrodku o dużym doświadczeniu, gdzie jak należy się domyślać, procedura osiągnęła docelową sprawność niezakłóconą wpływem krzywej uczenia się. Doktorant sformułował 4 cele szczegółowe. Brzmiały one w sposób następujący:

1. Ocena rodzaju oraz częstości występowania powikłań po przeprowadzeniu zabiegu amniopunkcji.
2. Ocena korelacji występujących powikłań w zależności od wyniku punkcji genetycznej.
3. Ocena losów ciąży po zabiegu amniopunkcji w badaniach prenatalnych:
 - ocena długości trwania ciąży
 - ocena sposobu zakończenia ciąży

- analiza sposobu rozpoczęcia porodu u pacjentek poddanych zabiegowi amniopunkcji (sekwencja: regularna czynność skurczowa mięśnia macicy/odpłynięcie wód płodowych)

4. Ocena wpływu wybranych czynników ryzyka oraz poziomu aktywności fizycznej i zawodowej ciężarnych w ciąży na odsetek powikłań po zabiegu amniopunkcji genetycznej.

Badania zostały przeprowadzone w oparciu o retrospektywną analizę grupy 317 kobiet po zabiegu amniopunkcji diagnostycznej przeprowadzonym w II Katedrze i Klinice Ginekologii i Położnictwa UM we Wrocławiu.

Opis grupy badanej nie jest do końca precyzyjny, czasokres analizy znamy jedynie z tytułu pracy, nie jest do końca jasne czy analizowano wszystkie ciężarne poddane zabiegowi amniopunkcji w założonym okresie a jeśli nie to w oparciu o jakie kryteria dokonano wyboru.

Do analizy finalnie włączono 219 kobiet co daje wynik na poziomie 70% grupy docelowej, bardzo dobry w sytuacji dużej wrażliwości społecznej tematyki badania.

Analiza statystyczna została wykonana adekwatnie przy użyciu zaawansowanych metod.

Autor zrezygnował z budowania grupy kontrolnej złożonej z ciężarnych w podobnym wieku, które nie przeszły zabiegu amniopunkcji, pozostając przy analizie wewnątrzgrupowej.

Wyniki zostały przedstawione w 27 tabelach i na 11 wykresach.

Analiza danych została oparta na podziale na podgrupę z prawidłowym wynikiem genetycznym i nieprawidłowym wynikiem genetycznym. Autor nie analizował (poza wiekiem) wskazań do amniopunkcji, co mogłoby być ciekawe

zwłaszcza w kontekście prowadzonych w kierowanym przeze mnie ośrodku badań dotyczących losów ciąży z wysokim NT a bez potwierdzonych wad genetycznych („Przezierność karku powyżej 3,5 mm. u płodów z prawidłowym kariotypem – analiza wyników ciąży” J. Bijok i wsp. Ginekologia Polska 2013,84, 172-179). Brak również informacji czy poronienia w okresie do 22 tygodnia ciąży miały charakter spontaniczny czy wynikały z decyzji o terminacji ciąży.

Wśród otrzymanych wyników zwraca uwagę do wysoki odsetek odpłynięcia płynu owodniowego, natomiast najczęściej występujące objawy takie jak bóle brzucha czy ogólne dolegliwości bólowe nie mają bezpośredniego wpływu na ciążę co potwierdza ogólną tezę, że amniopunkcja jest zabiegiem bezpiecznym.

Zwięzła i konkretna dyskusja stanowi konfrontację dobrze dobranego piśmiennictwa z uzyskanymi własnymi danymi. Jedynym zauważalnym jej mankamentem jest brak przedyskutowania ograniczeń przeprowadzonych badań a zwłaszcza rezygnacji z odniesienia do porównywalnej grupy ciężarnych nie przechodzących zabiegu amniopunkcji.

W oparciu o otrzymane wyniki i dane przywołane w dyskusji Autor formułuje 9 wynikających z pracy i dobrze udokumentowanych wniosków. Stanowią one odpowiedź na przytoczone powyżej szczegółowe pytania zawarte w opisie celu podjęcia badań.

Spis piśmiennictwa użytego w pracy zawiera 111 dobrze dobranych pozycji, z tego 87 anglojęzycznych a 57 z nich opublikowano w ostatnich 10 latach.

Dwujęzyczne streszczenie odpowiada zawartości rozprawy i pozwala się szybko zorientować w jej zawartości.

Podsumowując – przedstawiona mi do oceny rozprawa doktorska lekarza Wojciecha Homola „Analiza powikłań wczesnych i odległych oraz przebiegu i sposobu rozwiązania ciąży po zabiegu amniopunkcji diagnostycznej na podstawie badań wykonanych w II Katedrze i Klinice Ginekologii i Położnictwa w latach 2013-2015” spełnia warunki określone w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. O stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595, z późn. zm.), a wskazane powyżej usterki nie mają wpływu na ogólną wysoką ocenę przedłożonej pracy, zwracam się zatem do Wysokiej Rady Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu z wnioskiem o dopuszczenie lekarza Wojciecha Homola do dalszych etapów przewodu doktorskiego.

Kierownik I Kliniki Położnictwa i Ginekologii
Centrum Medycznego Kształcenia Podyplomowego

prof. dr hab. n. med. Grzegorz Jakiel